DEI GLORIA INTACTA

Křesťanské mystérium zasvěcení Svatého Kříže s Růží pro novou éru

JAN VAN RIJCKENBORGH

DEI GLORIA INTACTA

DEI GLORIA INTACTA

Křesťanské mysterium zasvěcení
Svatého Kříže s Růží
pro novou éru

Jan van Rijckenborgh

ROZEKRUIS PERS – HAARLEM – NIZOZEMSKO

Přeloženo z druhého anglického vydání z roku 1962
a redigováno dle německého vydání z roku 2003

Původní nizozemský název:
Dei Gloria Intacta
Het Christelijk Inwijdingsmysteria
van het Heilige Rozekruis voor de Nieuwe Eeuw

1. nizozemské vydání 1946

1. české vydání 2015

Mezinárodní škola Zlatého Kříže s Růží
Lectorium Rosicrucianum

e-mail: info@rosicrucianum.cz
http://www.rosicrucianum.cz

ISBN: 978-80-904590-4-5

OBSAH

Úvod

Mnohé z toho, co bylo v roce 1946, kdy vyšlo první holandské vydání, ohlášeno jako něco, co se stane v budoucnu, se mezitím uskutečnilo. Lidstvo vstoupilo do období sklizně a pole sklizně, nová gnostická říše, je připravena. Gnostické světové Bratrstvo přijalo své místo ve velké vinici Boží, neboť sklizeň je zralá a vydatná.

Kéž nesčíslní, kteří na základě svého vnitřního stavu mají možnost připojit se k dětem sklizně, nyní probádají a pochopí znamení naší doby a odpoví na volání Gnose. Kéž znovu poznají cestu záchrany a vstoupí do křesťanského mystéria zasvěcení Svatého Kříže s Růží.

DEI GLORIA INTACTA!
Boží sláva je nedotknutelná!

Haarlem, Holandsko, Leden 1957

Předmluva

„Poté, co jediný moudrý a milostivý Bůh v posledních dnech vylil na lidské pokolení tak hojně svou milost a dobrotu, aby se tak stále rozšiřovalo poznání týkající se jeho Syna a přírody, smíme se oprávněně pyšnit šťastnými časy. Neboť On nám nejen dal objevit a odhalit polovinu neznámého a skrytého světa a ukázal nám mnoho zázračných, do té doby nespatřených výtvorů přírody, ale také nechal povstat velmi osvíceným a duchovním, ušlechtilostí obdařeným lidem, kteří zčásti opět dopomohli znesvěceným a nedokonalým uměním k jejich slávě, aby tak člověk konečně poznal svoji vznešenost a nádheru a pochopil, proč je nazýván mikrokosmem a jak daleko se v přírodě rozprostírá jeho umění.

Nerozvážnému světu tím sice není příliš poslouženo a přibývá nepravostí, posměchu a pohany. Také hrdost a ctižádost učenců je tak veliká, že se nedokáží sejít, aby ze všeho, co nám Bůh v dnešní době tak hojně svěřil, shrnuli *librum naturae* neboli pojící vodítko všech druhů umění, a hněvají se jeden na druhého a odporují si.“ (Fama Fraternitatis)

O takovouto obecnou reformaci usiloval po dlouhou dobu také zbožný a duchovně velmi osvícený, zesnulý Otec a bratr C.R.C. V jeho službách byli bratři za všech časů pozvedáni a naplňováni stejným cílem, totiž zřízením světového řádu, o němž svědčí Ježíš Kristus:

„Vpravdě, vpravdě pravím tobě, pokud se člověk nenarodí znovu, nespatří Království nebeské." Nikodém mu řekl: „Jak se člověk může narodit, když je starý? Může podruhé vstoupit do lůna své matky, a pak být zrozen?" Ježíš mu odpověděl: „Vpravdě, vpravdě pravím tobě, pokud se člověk nenarodí z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Království Božího." „O tomto," pokračuje zasvěcenec Pavel, „o tomto by bylo mnoho co mluvit, ale je těžké vám to vyložit, protože nejste schopni slyšet. Za takovou dobu už byste měli být sami učiteli, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm. Každý, kdo potřebuje mléko, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je jako nemluvně. Hutný pokrm je pro vyspělé, pro ty, kdo mají cvičením své smysly vypěstovány tak, že rozeznají dobré od špatného. Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dokonalosti. Neboť poznání Boha je jen pro silné!

Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a Ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.

Vidouce, že jsme obklopeni tak velkým oblakem svědků, odložme všechen hřích, který na nás ulpívá a činí nás těžkopádnými, a s trpělivostí nastupme dráhu, jež je před nás postavena, hledíce na Ježíše, původce a dokonavatele naší víry, který pro radost před Něj postavenou snášel kříž. Ještě jste neodporovali až do krve, usilujíce proti hříchu. A zapomněli jste na kázání, které k vám hovoří jako k dětem: „Můj synu, neodmítej kázně Páně a neprotiv se

jeho domlouvání. Neb koho Pán miluje, toho trestá a kárá každého syna, kterého přijme."

Přetrpíte-li kárání, Bůh s vámi bude jednat jako se syny!

Přísná výchova se ovšem ve chvíli kárání nikdy nezdá příjemnou, nýbrž krušnou, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kteří jí prošli.

Posilněte proto své zemdlené ruce a klesající kolena a vykročte jistým krokem, aby to, co je chromé, docela nezchromlo, ale naopak se uzdravilo.

Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nespatří Pána.

Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost; ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé.

Neboť jste dospěli ke svaté hoře a k městu živého Boha, nebeskému Jeruzalému a k bratrstvu Prvorozených, kteří jsou v Jiné Říši, a k Ježíši, prostředníku nového svazku. Proto chceme, neboť toužíme získat neochvějnou Říši, být za to vděčni a z celého srdce sloužit Pánu a jeho Bratrstvu.

Prosíme a doufáme, že se rozhodnete tuto naši nabídku dobře zvážit, naše umění co nejpřesněji zkoumat a s velkou horlivostí probádat současnou dobu.

Ten však, kdo má falešné srdce nebo je zaměřen jen na peníze, nám především nemůže přivodit žádnou škodu, a nadto sám sebe uvrhne do největší a nejhlubší zkázy.

Tak i kdyby statisíce spatřili naši budovu zblízka, pro bezbožný svět zůstane ve věčnosti nedotčená, neporušitelná a dokonale skrytá." *(Fama Fraternitatis)*

Lectorium Rosicrucianum

KAPITOLA I

Orientace

I

Po celou dobu historie lidstva přitahovaly pozornost těch, kteří z důvodu přirozených sklonů a vnitřní touhy toužili kráčet po stezce osvobození, dva systémy ezoterického vývoje.

Historie magie ukazuje, že tyto dva systémy magického vývoje byly uplatňovány ve všech civilizacích. Někdy byly oba systémy užívány současně, jindy následovaly jeden po druhém, tak jak různé kulturní periody přicházely a odcházely. Jeden systém nazýváme v moderní filosofii Kříže s Růží systémem rozštěpení osobnosti, ten druhý systémem kultury osobnosti.

V obou systémech je základní ideou to, že člověk je nedokonalý, polovědomý a lapený v bludu, ale dokonalost, plné vědomí a absolutní pravda čekají, jen je uchopit. Hierofanti oněch systémů nás volají. A jsou tu metody tréninku a naplnění, cesty propojující přítomnost a budoucnost tak, jak si to přejeme.

Takto vidíme, jak *rozštěpení osobnosti* povstává z šerého dávnověku. Dietetickými metodami, kontrolou dechu a asketizmem, koncentrací a kontemplací a ovládnutím

sil slova se musel kandidát naučit, jak uskutečnit rozštěpení své čtyřnásobné osobnosti. Prostřednictvím takového rozštěpení, ovládáním zákonů soudržnosti čtyř soustředně v sobě ležících nosných těl osobnosti, byl žák schopen vůlí oddělit své fyzické tělo s jeho éterickým dvojníkem od jeho dvou jemnějších nosných těl. Tak mohl za plného vědomí cestovat do takzvaných vyšších oblastí. Poté dovedl obnovit soudržnost svých čtyř těl. Domníval se, že tím prozkoumal cestu mezi zdáním a skutečností a že nyní bude schopen postupovat od síly k síle ve světle úplně nových životních možností. Konec konců, neuskutečnil snad propojení mezi temnými hlubinami tohoto světa a zářícími možnostmi nové éry? Mohl se spojit s bratry a sestrami jako rovný s rovnými, byl svobodný, byl „synem Úsvitu“. Spolu s občanstvím ve dvou světech přicházely další výhody, jako zvýšená vnímavost smyslů a čím dál hlubší a nezávislé pronikání do Plánu věcí z první ruky.

Bůh byl vskutku milostivý k takovému kandidátu dávné duchovní školy. Byl osvobozen! A v jednotě s mnohými jinými, kteří s ním sdíleli jeho nevýslovná požehnání, mohl pracovat se zdánlivě neomezeným okruhem působnosti ve službě Říše Světla, k pozvednutí těch, kteří stále bloudí v temnotách.

Velká a slavná byla díla těchto dávných zasvěcenců a osvobozených. Blyštivá stopa jejich činů září jako plamen v paměti přírody. S tímto světlem staré Moudrosti Východu byly spojeny tisíce západních lidí, když jim bezprostředně hrozila zhouba v upířím sevření materializmu a nevíry. Když nadir hmotářství ukázal mnohost svých překážek, zástup osvícených pracovníků připomněl lidem

klepajícím na dveře minulost, její zářící body světla. Když se mnozí téměř udusili v sevření hmoty, bez možnosti úniku, neboť náboženství se přizpůsobovala hmotě, Bratrstvo světla k nim napřáhlo milující ruku. Té se mohlo churavé lidstvo chytit, aby bylo dovedeno zpět do minulosti. Bylo to nouzové opatření.

Můžeme takto, prostřednictvím minulosti, získat osvobození? Nemůžeme, ale minulost přinášela smíření, pomoc, podle zlatých slov: „Kdo se odmítá poučit z minulosti, sklidí trest pro budoucnost." Proto se minulost, jako čin lásky, obrací na podvědomou znalost, kdykoliv v nevědomosti a bludu bráníme postupu k budoucímu osvobození.

V minulosti též existovala druhá větev ezoteriky u starých Egypťanů a Řeků; postupovalo se způsobem velmi odlišným od cest, které volili ti, kteří si vynucovali osvobozující cestu rozštěpením osobnosti. Tato druhá skupina zastávala názor, že není dovoleno snažit se uniknout z tohoto světa a že Světla lze dosáhnout pouze přímým vzestupem skrze svět, zdokonalením světa. A dále, pokud jsou člověk a příroda odděleny od Země Světla (a tak tomu skutečně je), pak se obojí musí kultivovat a zjevený svět přivést k harmonii. Jejich učení tudíž pramení z magie *kultury osobnosti*, pozdvihnutí anthropa, člověka, ze dna vzhůru. Byly stvořeny systémy rasového a krevního očištění podle magických norem. A protože by nebylo možné, aby se člověk projevoval v říši přírody, která by za ním zaostávala, ostatní říše přírody bylo taktéž třeba povznést. V rozsáhlých koloniích ustavených praktikanty tohoto mystéria se pěstovalo zemědělství, zahradnictví,

šlechtění dobytka a všechny ostatní dovednosti nezbytné pro živobytí, a to úplně novým způsobem. Tento nový způsob byl přesně přizpůsoben člověku postupujícímu v kultivaci osobnosti a tímto způsobem bylo taktéž dosaženo magických výsledků.

Tak i zde dosáhli vědomí ve vyšších oblastech a úžasného rozšíření smyslových schopností, avšak to vše bylo zakotveno ve hmotě, která spolupůsobila ve slávě vzestupu člověka. Odpor hmoty byl do jisté míry překonán nikoliv únikem z hmoty, ale jejím podřízením a povznesením.

Zatímco tedy jedna metoda stavěla zasvěcení *mimo* tělo, ta druhá je umístila *do* těla, a to zahrnovalo i fyzické tělo. Tato druhá metoda také zachránila velký počet západních lidí od hrozící záhuby duchovním zkameněním a od chaosu strašlivého úpadku, neboť i ona je spojovala s paprskem pradávné moudrosti, aby se tak skrze minulost stali a zůstali uschopněnými pro případnou novou budoucnost.

II

Nyní tato budoucnost nastala a všichni, kteří touží po ezoterickém vývojovém procesu a kteří o něj usilují, jsou konfrontováni s křesťanským mystériem zasvěcení svatého Kříže s Růží pro Novou éru. Oba staré ezoterické systémy uchvátily západní lidi pospíchající k záhubě a spojily je na čas s minulostí, aby nemohli zkrystalizovat tak, že už by jim nebylo pomoci, se všemi z toho vyplývajícími následky. Musíme si však jasně uvědomit, že dávná ezoterická

mystéria jsou pro západní lidi jako systémy zasvěcení či jako síly k strukturální obnově naprosto nevhodná.

Pokud bychom proto chtěli měřit úspěšnost pracovníků, kteří přinesli na Západ dávnou moudrost, počtem těch, kdo skutečně dosáhli strukturální obnovy, výsledek by nás velmi zarmoutil. Byla to pouze idea, která umožnila mnohým západním lidem vydržet. Staré systémy jako školy zasvěcení na Západě naprosto selhaly a jiný výsledek se ani nedal očekávat. Nadto není daleko doba, kdy staré systémy nebudou schopny strukturálně osvobodit ani moderní Orientálce. Náš svět a čtyřnásobná osobnost člověka jsou pod vlivem nesmírné kosmické síly vystaveny neustálým změnám. Z pohledu prostředků člověka spěchá lidská rasa vstříc veliké krizi. Západní svět do této krize v podstatě již vstoupil na začátku století, ale nyní nastává fáze uskutečnění.

Ač bylo v šeré minulosti možné, aby se kandidát osvobodil výše popsanými způsoby a aby oslavil tento přeslavný návrat; ač bylo v první polovině dvacátého století třeba zaměřit mysl hledajícího západního člověka idealisticky na minulost, v éře, do níž lidstvo nyní vstoupilo, je třeba brát v úvahu pouze budoucnost. Pro mnoho tisíců ezotericky hledajících je rozštěpení osobnosti, idealisticky nebo strukturálně, naprosto mimo diskuzi a povede fyzicky i duchovně k velmi nežádoucím důsledkům. Stejně tak je pro nadcházející časy nepoužitelná kultura osobnosti; i tento systém musí být v budoucnosti odmítnut jako strukturálně škodlivý.

Žlázy vnitřní sekrece, které hrají tak důležitou roli v okultních záležitostech, nemohou již s ohledem na zcela

proměněné fyzické, atmosférické a kosmické podmínky nadále reagovat na metody našich předků. Portál k osvobození, jak jej chápala minulost, se za lidstvem zavřel.

S ohledem na tento fakt nahlížíme, že dávná mystéria ztratila svou osvobozující sílu; oficiální religiozita byla zbavena vší své přitažlivosti a vlivu a ezoterický experiment minulosti zaznamenaný v knihách či lekcích už vyvolává jen homérský smích, podobně jako u člověka, který se snaží skrýt svůj žal.

V tomto století již mnozí předvídali neutralizaci staré ezoterické mentální kultury. V jistých kruzích se předpokládalo, že tato nebezpečí lze odvrátit přesměrováním staré moudrosti do okultně křesťanských řečišť a vystavením jisté syntéze, a to nehledě na budoucí spásnou a osvobozující aktivitu.

Některé z těchto pochopitelných experimentů byly představeny pod jménem Kříže s Růží, možná v dobré víře, ale tyto pokusy je třeba odmítnout jako velmi vážná pochybení, protože existuje úplně nezávislé a čistě křesťanské mystérium zasvěcení svatého Kříže s Růží, připravené v neporušeném stavu pro příští století; je to mystérium, které principiálně a strukturálně je a musí být považováno za prosté všech metod a systémů našich předků.

K tomuto mystériu se napříště budou muset upřímně hledající ve své touze po osvobození uchýlit. Uvedený systém nám byl dán v zahalené formě v Evangeliu Ježíše Krista. Je to systém, který se nyní stává nutností pro každého hledajícího a který musí být ještě oznámen lidstvu; a tento systém, Bohu díky, umožní konečné odhalení skutečného Křesťanství.